

Sag C-439/19**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

11. juni 2019

Forelæggende ret:

Satversmes tiesa (Letland)

Afgørelse af:

4. juni 2019

Ansøger:

B

Organ, der er ansvarligt for den retsakt, hvis overensstemmelse med forfatningen behandles:

Latvijas Republikas Saeima (Republikken Letlands parlament)

Hovedsagens genstand

Formålet med denne procedure er at præcisere, om artikel 14, stk. 1, stk. 2, i Ceļu ativs likums (i det følgende benævnt »færdselsloven«), for så vidt som den bl.a. bestemmer, at oplysninger om antallet af point, der er pålagt for færdselsforseelser, skal gøres tilgængelige for offentligheden, er forenelig med artikel 96 om privatlivets ukrænkelighed i Latvijas Republikas Satverst (Republikken Letlands forfatning).

Genstand og retsgrundlag for den præjudicielle forelæggelse

På grundlag af artikel 267 TEUF anmoder den forelæggende ret om en fortolkning af forordning nr. 2016/679 og direktiv 2003/98 for at kunne afgøre, om det er forbudt for medlemsstaterne i deres retsorden at fastsætte bestemmelser, hvorefter oplysninger om de point, som førere er pålagt for færdselsforseelser, er tilgængelige for offentligheden, således at de omhandlede personoplysninger kan behandles ved formidling og overførsel med henblik på videreanvendelse.

Subsidiært ønsker den forelæggende ret ligeledes oplysning om fortolkningen af princippet om EU-rettens forrang og retssikkerhedsprincippet med henblik på at præcisere anvendeligheden af den nationale bestemmelse i tvisten i hovedsagen og muligheden for at opretholde retsvirkningerne heraf, indtil den forelæggende rets endelige afgørelse om, at den er i overensstemmelse med forfatningen, bliver retskraftig.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Bør begrebet »behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger« i artikel 10 i forordning 2016/679, fortolkes således, at det omfatter behandling af oplysninger om de point, som førere pålægges for færdselsforseelser i henhold til den omtvistede bestemmelse?
- 2) Uanset svaret på det første spørgsmål, kan bestemmelserne i forordning 2016/679, navnlig princippet om »integritet og fortrolighed«, jf. nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, litra f), fortolkes som et forbud mod, at medlemsstaterne fastsætter, at oplysninger om de point, der pålægges førere for færdselsforseelser, er tilgængelige for offentligheden, og at de pågældende oplysninger kan behandles ved at videregives?
- 3) Bør 50. og 154. betragtning til, artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 i direktiv 2003/98/EF samt artikel 1, stk. 2, litra cc), i forordning 2016/679 fortolkes således, at de er til hinder for en ordning i en medlemsstat, der tillader videregivelse af oplysninger om de point, der pålægges førere for trafikforseelser, med henblik på videreanvendelse?
- 4) Såfremt nogen af de ovennævnte spørgsmål besvares bekræftende, skal princippet om EU-rettens forrang og retssikkerhedsprincippet da fortolkes således, at det kan være tilladt at anvende den omtvistede bestemmelse og opretholde dens retsvirkninger, indtil forfatningsdomstolens endelige afgørelse bliver retskraftig?

Anførte EU-retlige forskrifter

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Artikel 16, stk. 1.

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Artikel 8, stk. 1.

Direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesdirektivet). Artikel 94.

Forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse). 4., 9. 50. og 154. betragtning til og artikel 4, 5, 6, 10 og 94 i forordningen.

Direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. 21. betragtning til og artikel 1 i direktivet.

Anførte nationale bestemmelser

Latvijas Republikas Satversme (Republikken Letlands forfatning) Artikel 32, 89 og 96

Ceļu atiksmes likums (færdselsloven). Artikel 14 og 43.

Sodu reģistra likums (lov om registrering af sanktioner). Artikel 1.

Fizesko personu Datu aizsardzības likums (lov om databeskyttelse for fysiske personer).

Fizisko personu Datu apstrādes likums (lov om databehandling af personer).

Informācijas atklātības likums (lov om videregivelse af oplysninger). Artikel 1.

Den Europæiske Unions Domstols praksis

Domstolens dom af 16. januar 2019, Deutsche Post AG (C-496/17, EU:C:2019:26), præmis 57.

Domstolens dom af 21. juni 2007, Stichting ROM projecten (C-185/06, EU:C:2007:370), præmis 24.

Domstolens dom af 10. marts 2009, Gottfried Heinrich (C-345/06, EU:C:2009:140), præmis 44.

Domstolens dom af 9. marts 1978, Simmenthal (C-106/77, EU:C:1978:49), præmis 17.

Domstolens dom af 8. september 2010, Winner Wetten GmbH (C-409/06, EU:C:2010:503), præmis 67.

Kort redegørelse for de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Artikel 1, stk. 2, i den lettiske færdselslov med senere ændringer, som trådte i kraft den 10. maj 2018, fastsætter:
»2. Oplysninger om et motorkøretøj, der ejes af en juridisk person, [...] en persons ret til at føre et motorkøretøj, bøder, der pålægges en person for færdselsforseelser, og ikke betalt inden for de lovbestemte frister, og andre oplysninger i det nationale register over motorkøretøjer og førere samt i informationssystemet for trækmidler og førere, skal betragtes som oplysninger, der er tilgængelige for offentligheden.«
- 2 Det statsejede aktieselskab Ceļu drošības direkcija (Direktoratet for Færdselssikkerhed, herefter »direktoratet«) indførte oplysninger i det nationale register over motorkøretøjer og førere (herefter »motorkøretøjsregistret«), om de

point, som ansøgeren blev pålagt som følge af begåede færdselsforseelser, hvilket i overensstemmelse med færdselslovens artikel 1, stk. 2, (herefter »den omtvistede bestemmelse«), er offentligt tilgængelige oplysninger og kan videregives til enhver person. Disse oplysninger blev videregivet til to juridiske personer (herefter »operatører, der videreanvender oplysningerne«) med henblik på videreanvendelse.

- 3 Sagsøgeren har anlagt sag ved den forelæggende ret til prøvelse af, om den omtvistede bestemmelse er i overensstemmelse med forfatningen.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 4 **Ansøgeren** er af den opfattelse, at den omtvistede bestemmelse ikke er i overensstemmelse med artikel 96 i forfatningen om privatlivets ukrænkelighed, idet den gør det muligt at behandle vedkommendes personoplysninger. Navnlig bør de oplysninger, der findes i motorkøretøjsregistret om de point, der er pålagt som følge af færdselsforseelser, betragtes som personoplysninger vedrørende sanktioner, der pålægges i administrative sanktionsprocedurer og som sådanne er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 10 i forordning 2016/679. Ansøgeren har anført, at personoplysninger vedrørende sanktioner, der er pålagt i forbindelse med administrative procedurer, kun kan behandles af personer, der er udpeget i en lov, men ingen lovgivning giver direktoratet denne ret. Med hensyn til videreanvendelse af personoplysninger er det ansøgerens opfattelse, at princippet om videreanvendelse bør gennemføres og anvendes i fuld overensstemmelse med de principper, der gælder for beskyttelse af personoplysninger. Ansøgeren har gjort gældende, at direktoratet ikke har ret til at behandle de offentligt tilgængelige oplysninger, som det har adgang til, med henblik på videreanvendelse. Videre har ansøgeren gjort gældende, at hvis der behandles personoplysninger, bør legalitetsprincippet, princippet om mindst mulig indgreb, rimelighedsprincippet og anonymitetsprincippet overholdes, samt princippet om deltagelse og princippet om gennemsigtighed.
- 5 **Saeima** (parlamentet) har anført, at den omtvistede bestemmelse er i overensstemmelse med forfatningens artikel 96. For at forstå betydningen af den omtvistede bestemmelse skal der tages hensyn til den praksis, der gælder for dens anvendelse, og det retssystem, hvori den finder anvendelse. I praksis er oplysninger om de point, der pålægges for færdselsforseelser, ikke automatisk tilgængelige for offentligheden. Ifølge Saeima er den omtvistede bestemmelse er tæt forbundet med indførelsen i Letland af pointsystemet for overtrædelser som en af foranstaltningerne til forbedring af færdselssikkerheden. Denne ordning har to hovedformål: at identificere de førere af motorkøretøjer, der systematisk og forsætligt overtræder færdselsreglerne og at have en forebyggende indvirkning på adfærden hos brugerne af vejnettet. Sådanne formål kan ikke opfyldes fuldt ud og effektivt, hvis disse oplysninger ikke er offentligt tilgængelige. Lovgiver har derfor ved at foreskrive, at de nævnte oplysninger er tilgængelige for offentligheden, sikret tredjemand adgang til oplysningerne, som fastsat i

forfatningens artikel 100, og samtidig gennemført hovedformålet om at beskytte tredjemands rettigheder og den offentlige sikkerhed. Ifølge Parlamentet kan de point, der pålægges for færdselsforseelser, ikke anses for oplysninger om administrative sanktioner, der er pålagt under en administrativ procedure, som omhandlet i artikel 10 i forordning 2016/679. De point, der pålægges for færdselsforseelser, udgør ikke en form for administrativ sanktion. Desuden findes der i Letland, ud over motorkøretøjsregistret, et register over sanktioner, hvor både de personer, der begår strafbare handlinger, og dem, der begår administrative forseelser, registreres. I færdselslovens artikel 1, stk., 1, bestemmes udtrykkeligt, at administrative overtrædelser, der begås af førere, skal indføres i registret over sanktioner, mens de point, der pålægges for færdselsforseelser, skal indføres i motorkøretøjsregistret. Selv om artikel 10 i forordning 2016/679 måtte finde anvendelse på de point, der er pålagt for færdselsforseelser, opfylder behandlingen af de punkter, som direktoratet havde foretaget, fuldt ud de krav, der er opstillet i denne bestemmelse. Behandlingen af disse oplysninger er baseret på artikel 6, stk. 1, litra c) og e), i forordning 2016/679. Desuden indeholder den gældende nationale lovgivning passende garantier for de registreredes rettigheder og friheder.

- 6 **Datu valists inspekcija** (det statslige datatilsyn), der er blevet opfordret til at deltage i denne sag, har anført, at det med henblik på at vurdere, om den omtvistede bestemmelse er i overensstemmelse med forfatningen, er nødvendigt først at analysere den retlige karakter og rækkevidden af begrebet »point, der pålægges for færdselsforseelser«. Formålet med at indføre de point, der pålægges for færdselsforseelser, er at råde over et register over administrative overtrædelser på færdselsområdet, således at der afhængigt af antallet af overtrædelser kan træffes yderligere foranstaltninger for at påvirke førernes adfærd. De point, der pålægges for færdselsforseelser, kan betragtes som personoplysninger som omhandlet i forordning 2016/679, da de vedrører en identificeret fysisk person og er en del af privatlivet. Det statslige datatilsyn har gjort gældende, at personoplysninger, der indeholder oplysninger om privatlivets fred og ansvar (som følge af en sanktion), bør være særligt beskyttede, jf. forordning 2016/679. Hvis den omtvistede bestemmelse fastsætter, at oplysninger om point, der pålægges for færdselsforseelser, er tilgængelige for offentligheden, skal den tilsvarende begrænsning af de grundlæggende rettigheder uden tvivl være rettet mod opfyldelsen af et lovligt mål, samtidig med at proportionalitetsprincippet overholdes.
- 7 **Direktoratet** har medgivet, at den har foretaget behandling af ansøgerens personoplysninger i motorkøretøjsregistret. Direktoratet har gjort gældende, at den omtvistede bestemmelse fastslår, at sådanne oplysninger er offentligt tilgængelige, og at de nationale bestemmelser ikke indeholder begrænsninger for videreanvendelse heraf.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 8 Med hensyn til den retlige karakter af det pointsystem, der gælder for færdselsforseelser, har den forelæggende ret anført, at i henhold til færdselslovens artikel 43, stk. 1, registreres de administrative overtrædelser, der er begået af førere, i registret over sanktioner, og de point, der pålægges for færdselsforseelser, indføres i motorkøretøjsregistret. Registret over sanktioner er et fælles register over personer, der har begået strafbare handlinger og administrative forseelser; heri indføres oplysninger om de personer, der har begået administrative forseelser, herunder oplysninger om den administrative forseelse og den pålagte administrative sanktion. Registreringen af de krav, der stilles i forbindelse med færdselsforseelser, har desuden til formål at følge de administrative forseelser, således at der, afhængigt af antallet, kan træffes supplerende foranstaltninger for at påvirke førernes adfærd. De point, der pålægges for færdselsforseelser, slettes, når de udløber.
- 9 Den forelæggende ret har anført, at oplysninger om fysiske personer er omfattet af begrebet »retten til respekt for privatlivet«, som er nedfældet i forfatningens artikel 96. Anvendelsesområder for dette begreb omfatter behandling af oplysninger om en persons privatliv, herunder videregivelse og lagring heraf.
- 10 For at præcisere indholdet af den nationale lovgivning og anvende den bør EU-retten og Domstolens fortolkning heraf tages i betragtning. I medfør af artikel 16, stk. 1, TEUF og artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder har enhver ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende, hvor den beskyttelse er reguleret ved forordning 2016/679. Med hensyn til behandlingen af personoplysninger henviser den forelæggende ret til Domstolens praksis (dom i sag C-496/17, Deutsche Post, præmis 57), hvori det fastslås, at enhver behandling af personoplysninger skal foregå i overensstemmelse med både principperne vedrørende oplysningernes pålidelighed, der er omhandlet i artikel 5 i forordning 2016/679, og et af principperne for lovligheden af behandlingen af personoplysninger, der er anført i artikel 6 i nævnte forordning. Den forelæggende ret har ligeledes henvist til, at i overensstemmelse med artikel 10 i forordning 2016/679 må behandlingen af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger på grundlag af samme forordnings artikel 6, stk. 1, kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller når denne behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Det følger af den forelæggende rets praksis, at visse kategorier af personoplysninger skal være særligt beskyttede. Eftersom artikel 10 i forordning 2016/679 tillader, at sådanne oplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, må kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, kan medlemsstaternes regler kun tillade behandling af oplysninger, herunder i form af formidling, til de personer,

der er nævnt i den pågældende bestemmelse. Det betyder derfor for det første, at yderligere behandling af sådanne oplysninger kun er tilladt under de offentlige myndigheds tilsyn. For det andet kan kvalificeringen af visse offentligt tilgængelige oplysninger, som følge af deres karakter, udelukke, at der er tilstrækkelige garantier for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, da sådanne oplysninger er tilgængelige for alle. Den forelæggende ret konkluderer derfor, at anvendelsesområdet for forfatningens artikel 96 omfatter beskyttelse af oplysninger om straffedomme og lovovertrædelser, der vedrører fysiske personer.

- 11 Den forelæggende ret har bemærket, at den omtvistede bestemmelse giver enhver person en subjektiv ret til at anmode direktoratet om og få udleveret oplysninger fra motorkøretøjsregistret vedrørende de point, som pålægges førere for færdselsforseelser. Det fremgår klart af sagens akter, at der ved anvendelsen af den omtvistede bestemmelse videregives sådanne oplysninger, såfremt ansøgeren angiver de pågældende føreres personnummer. Det følger heraf, at oplysningerne om navn og efternavn på identificerbare fysiske personer og de point, der pålægges dem for færdselsforseelser, bør betragtes som personoplysninger, og deres videregivelse bør anses for behandling af personoplysninger som omhandlet i forfatningens artikel 96.
- 12 Den forelæggende ret finder, at det i denne sag er nødvendigt at præcisere indholdet af artikel 10 i forordning 2016/679. Denne artikel finder anvendelse på behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger. Umiddelbart indeholder denne bestemmelse ikke oplysninger om sanktioner for administrative overtrædelser. I overensstemmelse med niende betragtning til forordning 2016/679 gælder målene og principperne i direktiv 95/46/EF fortsat, og i overensstemmelse med artikel 94, stk. 2, i nævnte forordning gælder enhver henvisning til det ophævede direktiv som henvisninger til forordning 2016/679. I overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i direktiv 95/46 må behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger kun foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der fastsættes specifikke garantier i national ret med forbehold af de undtagelser, som medlemsstaten kan fastsætte på grundlag af nationale lovbestemmelser, der giver tilstrækkelige, specifikke garantier. Et fuldstændigt register over straffedomme må dog kun føres under kontrol af en offentlig myndighed. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at behandling af oplysninger vedrørende administrative sanktioner eller civile retssager ligeledes skal foretages under en offentlig myndigheds kontrol. Ifølge den forelæggende ret skulle medlemsstaterne således i gyldighedsperioden for direktiv 95/46 sikre overholdelsen af særlige krav i forbindelse med behandling af personoplysninger vedrørende lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger, mens vedtagelsen af særlige regler om personoplysninger vedrørende administrative sanktioner var overladt til medlemsstaterne. I Letland er kravene i direktiv 95/46/EF blevet gennemført, navnlig i loven om databeskyttelse for fysiske personer, der i artikel 12 fastsætter, at personoplysninger om bl.a. strafbare handlinger, straffedomme og sanktioner, der er vedtaget i forbindelse med administrative procedurer, kun kan behandles af

personer og i tilfælde, der er fastsat ved lov. Denne lov blev ophævet den 5. juli 2018 med ikrafttrædelsen af loven om databehandling af fysiske personer, hvorved det på grundlag af anvendelsen af forordning 2016/679 er hensigten at skabe de retlige forudsætninger for oprettelsen af et system til beskyttelsen af oplysninger om fysiske personer på nationalt plan. I mere end 10 år, indtil forordning 2016/679 trådte i kraft, var der i den lettiske retsorden imidlertid fastsat lignende krav for behandling af personoplysninger i straffesager og administrative sanktionsprocedurer. Den forelæggende ret har anført, at retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til fjerde betragtning til forordning 2016/679 skal ses i sammenhæng med dens rolle i samfundet. Artikel 10 i forordning 2016/679 har i samfundet til formål at beskytte personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser med henblik på at sikre, at en persons privat- og arbejdsliv ikke påvirkes unødigt som følge af en straf, som denne er tidligere blevet pålagt. Denne funktion kan anvendes på samme måde til beskyttelse af personoplysninger vedrørende både straffedomme og sanktioner, der er pålagt i administrative sanktionsprocedurer. Endvidere har den forelæggende ret i lyset af artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis anerkendt, at de administrative sanktionsprocedurer i forhold til de garantier, der følger af retten til en retfærdig rettergang, kan betegnes som straffesager, såfremt visse kriterier er opfyldt. Hvis artikel 10 i forordning 2016/679 ligeledes fastsætter særlige regler for behandling af personoplysninger i forbindelse med administrative sanktioner og overtrædelser i en situation som den i denne sag omhandlede, kan oplysninger om forhold, der er pålagt en person i forbindelse med færdselsforseelser, ikke betragtes som oplysninger, der er tilgængelige for offentligheden. Der findes ingen fast retspraksis fra Domstolen om den forelæggende rets spørgsmål. Under disse omstændigheder kan bestemmelserne i forordning 2016/679 ikke anses for at fastsætte klare og præcise forpligtelser, som på grund af deres overholdelse eller konsekvenser er uafhængige af den efterfølgende vedtagelse af en retsakt. I den foreliggende sag finder *acte clair*-doktrinen ikke anvendelse, og der er tvivl om, hvorvidt forordning 2016/679 faktisk opstiller specifikke krav om behandling af personoplysninger i forbindelse med administrative sanktionsprocedurer.

- 13 I overensstemmelse med Domstolens praksis bør enhver behandling af personoplysninger ligeledes overholde de kvalitetsprincipper for oplysninger, der er fastsat i artikel 5 i forordning 2016/679, herunder princippet om »integritet og fortrolighed«. Dette princip er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra f), i forordning 2016/679 og foreskriver, at personoplysninger skal behandles på en sådan måde, at der sikres tilstrækkelig sikkerhed for personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling. I overensstemmelse med 39. betragtning til forordning nr. 2016/679 skal personoplysninger desuden behandles på en sådan måde, at der sikres tilstrækkelig sikkerhed og fortrolighed af personoplysninger, herunder for at forhindre uautoriseret adgang til eller brug af disse oplysninger. I den foreliggende sag fastsættes det i den omtvistede bestemmelse, at oplysninger om de point, der pålægges førere for færdselsforseelser (som den forelæggende ret betragter som personoplysninger),

er tilgængelige for offentligheden og giver mulighed for, at de kan videregives (hvilket den forelæggende ret anser for at være behandling af personoplysninger) enhver person, uanset om denne har rimelig grund til at indhente sådanne oplysninger. Efter den forelæggende rets opfattelse er det, når det fastslås, at personoplysninger er offentligt tilgængelige, ikke muligt at sikre tilstrækkelig sikkerhed og fortrolighed af disse oplysninger. Den omtvistede bestemmelse fastsætter i det væsentlige en ubetinget behandling af disse personoplysninger i form af videregivelse og gør det muligt for direktoratet efter ansøgning at videregive oplysninger om sådanne personoplysninger uden at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre sikkerheden af de pågældende personoplysninger. Det er derfor nødvendigt at præcisere indholdet af princippet om »integritet og fortrolighed« i artikel 5, stk. 1, i forordning 2016/679 for at kunne træffe afgørelse i sagen.

- 14 Den forelæggende ret finder, at det, med henblik på at træffe afgørelse i denne sag, kan være relevant at undersøge, om oplysningerne vedrørende de point, der pålægges førere for færdselsforseelser, kan videregives med henblik på videreanvendelse. Kravene i direktiv 2003/98 er blevet gennemført i Letland ved lov om videregivelse af oplysninger. I henhold til 21. betragtning til og artikel 1, stk. 4, i direktiv 2003/98 opretholder og påvirker direktivet på ingen måde beskyttelsesniveauet for fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til EU-lovgivningen og national lovgivning, navnlig forordning 2016/679. 154. betragtning til forordning 2016/679 henviser ligeledes til, at direktiv 2003/98 ikke ændrer de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i denne forordning. Artikel 5 i forordning 2016/679 fastsætter principperne for behandling af personoplysninger, herunder princippet om »formålsbegrænsning«, hvilket betyder, at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Det er den forelæggende rets opfattelse, at hvis oplysningerne vedrørende de point, der pålægges førere for færdselsforseelser, kan videregives til en hvilken som helst person, herunder operatører, der videreanvender oplysningerne, vil det ikke være muligt at identificere formålene med den efterfølgende behandling af oplysningerne, og det vil i det væsentlige ikke være muligt at vurdere, om behandlingen af personoplysningerne finder sted på en måde, der er uforenelig med disse formål. Artikel 10 i forordning 2016/679 fastsætter særlige krav i forbindelse med behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger. Hvis disse krav skal anses for at være en adgangsordning, der begrænser adgangen til visse oplysninger af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger som omhandlet i 154. betragtning til forordning 2016/679 og artikel 1, stk. 2, litra cc), i direktiv 2003/98, må de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 10 i forordning nr. 2016/679, ikke videregives med henblik på videreanvendelse. Med henblik på at træffe afgørelse i den foreliggende sag kan det derfor være nødvendigt at få afklaret, om 50. og 154. betragtning til og artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 i forordning nr. 2016/679 samt artikel 1, stk. 2, litra cc), i direktiv 2003/98 skal fortolkes således, at de er til hinder for en ordning i en medlemsstat, hvorefter oplysninger om de point, der

pålægges førere for trafikforseelser, kan overføres med henblik på videreanvendelse.

- 15 Hvad angår opretholdelsen af virkningerne af den omtvistede bestemmelse har den forelæggende ret anført, at hvis den omtvistede bestemmelse i den foreliggende sag anses for at være i strid med bestemmelserne i forordning 2016/679 og forfatningens artikel 96, kan den nationale domstol beslutte, hvornår den pågældende regel ophører med at være i kraft. Den forelæggende ret har dog anført, at der ved vedtagelsen af en sådan afgørelse bør tages hensyn til, at retssikkerhedsprincippet er en integrerende del af Unionens retsorden. Domstolen henviste i Heinrich-dommen (C-345/06) til retssikkerhedsprincippet, der forudsætter, at en EU-retlig bestemmelse giver de berørte mulighed for at få et nøjagtigt kendskab til omfanget af de forpligtelser, der derved pålægges dem. Det er den forelæggende rets opfattelse, at overholdelsen af retssikkerhedsprincippet skal vurderes sammen med princippet om EU-rettens forrang, hvorefter bestemmelser i traktaterne og retsakter fra institutionerne, som gælder umiddelbart, alene i medfør af deres ikrafttræden, bevirker, at enhver modstridende bestemmelse i den eksisterende nationale lovgivning uden videre bliver uanvendelig. I overensstemmelse med Domstolens retspraksis indtil nu kan der dog undtagelsesvis være situationer, hvor tvingende retssikkerhedsmæssige hensyn til både offentlige og private interesser, med forbehold af de betingelser herfor som kun Domstolen kan fastsætte, indebærer, at EU-rettens forrang begrænses (dom af 8.9.2010, Winner Wetten GmbH, C-409/06, EU:C:2010:503, præmis 67). Efter den forelæggende rets synspunkt kan disse retssikkerhedsmæssige hensyn foreligge i denne sag, således at den omtvistede bestemmelse, selv om den ikke er i overensstemmelse med forordning 2016/679, finder anvendelse, og retsvirkningerne af denne bestemmelse opretholdes, indtil den forelæggende rets endelige afgørelse er blevet retskraftig. Det kan derfor være nødvendigt at fortolke retssikkerhedsprincippet og princippet om EU-rettens forrang for at træffe afgørelse i den foreliggende sag.